

Po morju švigajo dandanes parniki, ki so pravi velikani. Naši dve podobi kažeta dva takšna pomorska kolosa v primeri s hišami, zvoniki, vozovi in ljudmi. Iz tega si lahko napravite sodbo o velikosti parobrodov.

Pravtako kakor trgovske ladje so mogočne tudi bojne ladje, okovane z velikanskimi jeklenimi ploščami. Morje pa nosi vse te velikane na svojih temnozelenih vodah od brega do brega, kakor bi bili majhne, nežne igračke, napravljene od otroških rok. Veličastna so dela človeškega uma, veličastnejša so dela božjih rok ...

K. ANDREJEV:

Basen o nezadovoljnem drenu.

red davnim časom je bil menda dren ravno in visoko drevo kot smreka, in tudi njegovo sadje, ki je dozorelo zgodaj poleti, je bilo nekdanj sladko kot češnje. Sladko njegovo sadje pa je bilo drobno kakor še dandanes. Zato je bil dren nezadovoljen in je želel, da bi bilo njegovo sadje veliko kot buče.

Njegova želja se je izpolnila. Prihodnje poletje so postajale drenulje od dne do dne večje in težje in preden so dozorele, se je skrivilo vitko deblo in upognile šibke veje pod veliko težo zorečih sadov.

Ponosnemu drenu ni bilo prav tako, zakaj druga drevesa so se mu posmehovala, živali pa so hodile objedat sladko sadje, ki je viselo skoro do tal.

Dren si je vnovič zaželel, da bi bil drugačen.

Sedaj pa je bil nezadovoljnej kaznovan s tem, da je ostal kruljav ter dobil pozen, droban in kisel sad, ki ga nihče ne mara.

Le trgaj cvetje mlado!

*Dekletce rože trga,
mladé pomladne cvete,
pa drobne vence plete
pa poje pesemco:*

*Nje laski — zlati žarki,
nje očke — nébo jasno,
nje lice — cvetje krasno,
nje halja — log zelen!"*

*„Oj, vesnica vesela
v deželo spet prišla je,
vasovat v širne gaje
prišla je vesnica.*

*Le trgaj cvetje mlado,
saj zdaj mladost ti sije,
zdaj v srcu cvet ti klije,
le pevaj, deklica!*

Bogumil Gorenjko.